

тваністо на предидущето и понеже въ врѣмето на това закѣсняваніе са случихъ толкози други събитія по сѣщата работа, ный са рѣшаваме да кажемъ нѣколко думы и за вторый актъ на тая драма, която са разигра въ избираніята. Това е нужно особенно отъ двѣ страны; то ще даде пълны свѣдѣнія за избираніето; то ще отдаде честь и право на нѣкои лица, за които са исказахъ горчивы забѣлѣжки и съмненія въ първата часть на положеніето ни.

Ный казахме по-горѣ, че за извърженитѣ отъ народа комисари избора на дѣда Ловчанскый за Екзархъ не бѣше по сърдце и че тый бѣхъ избрали прѣдварително въ ума си дѣда Антима Видинскый. Като нѣмаше обаче що да са стори, тый побързахъ да честитятъ на дѣда Ловчанскый и да покажатъ удобрѣніе, додѣто намыслятъ що трѣба да чинятъ и какъ да унищожятъ станалый изборъ. Че у тѣхъ имаше таквази мисль, присѣтствующитѣ го разбрахъ еще на часътъ. Когато доде редъ да са подпечати приготвенната за избираніето мазбата, нѣкои отъ тѣхъ, отъ комисаритѣ, са прѣстори хъ че нѣматъ при себе си печатытѣ си и не подписахъ. Чиновницы, които трѣбаше да идятъ на Портата слѣдъ пзборытѣ да разискватъ и да подпечатватъ разисканытѣ работы едва ли можахъ да забравятъ печатытѣ си въ кѣщи. Това като не бѣ твърдѣ вѣроятно присѣтствующы-тѣ тозъ часъ разбрахъ, че играта е-